

BÖJT I. VASÁRNAPJA – MT 16,21–27

Bűnbánattal forduljunk a kereszt titkai felé!

Hamvazószerdán új szakaszába léptünk az egyházi esztendőnek: ránk köszöntött a nagypéntek sötéttségére figyelmeztető, egyszersmind a mindent felülmúló főünnep, a húsvét ragyogását előkészítő böjti időszak. Mi másról szólhatna az anyaszent-egyház – nem csupán testi, hanem minde- nekelőtt szívbeli – böjtölése, ha nem arról, amire böjt első vasárnapjának evangéliuma ráirányítja a figyelmünket: Krisztus Urunk keresztjének titkairól?

Elsőként azt a tényt kell újra és újra bűnbánattal elfogadnunk, hogy az oly könnyen sátáni útra tévedt Péterhez hasonlóan mi sem mindig ismertük Krisztust úgy, ahogyan ő kinyilatkoztatta önmagát. Nem könnyű megértenünk azt, hogy Krisztus keresztje mögött Isten titokzatos akarata rejtőzik. Mint ahogyan nem volt könnyű megértenie annak a Péternek sem, aki pedig percekkel korábban őszintén és egyszerűen megvallotta: Jézus a Krisztus, az élő Isten Fia. Nem test és vér nyilatkoztatta ki neki ezt, hanem a mennyei Atya...

A test és vér, az ember természetes értelme szerint a kereszt, a Messiás embere- kért való szenvedése elképzelhetetlen, sőt megbotránkozató esemény, amely még a kősziklahitű tanítványt is a sátáni gondolkodás szakadékának szélére löki. Divatos tévtanítás volt más korokban, és újraéled napjainkban is, hogy Jézus keresztje következmény volt: megszokottól eltérő, sokak szemében provokatív viselkedésének egyenes folytatása. Vállalása az ő részéről egyszerű következetesség volt: élete árán is vállalta elveit...

Még egyszer szögezzük le: ez tévtanítás! Távozz tőlem, sátán...! Második századi egyházatyánk, *Polikárp* szmirnai püspök jelenti ki ránk maradt, filippiekhez írt levelében: „Aki a kereszt bizonyosságát nem vallja, az a Sátántól való.” Krisztus keresztje nem az események szerencsétlen összejárása vagy az emberi tartás jele, hanem Isten üdvözítő akarata. Pontosan azért kellett a Messiásnak keresztutat járnia, hogy megszabadítson bennünket a sátáni gondolkodás csapdájából, az őt olyan könnyen félre- ismerő tévelygésből. Biblikusabban vagy

egyházasabban szólva: azért, hogy meg- váltson bennünket.

Krisztus keresztjének árnyékában el- mélkedve arra is rá kell döbbernünk, hogy a keresztet vállaló Megváltó teljes tudatát- formálást követel övétől – és ugyanezt ajándékozza is nekik. Az ember ugyanis többnyire nem kíván mást, mint megmen- teni a saját életét, megnyerni az egész vilá- got. Elfogadott jelszavunk: valósítsuk meg önmagunkat! Ha elég ügyesek vagyunk, ehhez még olyan ideológiát is felhasznál-unk, amelyben előkelő helyet „adomá- nyozunk” Istennek...

A péteri-sátáni válasz mögött is felfede- zhetünk talán valami ilyesmit. A természetes emberi logika szerint a Messiás „feladata” alighanem az, hogy rendbe tegye az életün- ket, megregulázza a nekünk nem tetszőket, igazolja a döntéseinket, életvitelünket, vá- lasztott utunkat. Ha úgy tetszik: bűnein- ket... Hogy minden maradjon a régiben. Krisztus keresztje viszont éppen azt üzeni: semmi nem maradhat a régiben! Nagy baj van az életünkkel, és ha nem vigyázunk, nem változunk, minden kicsúszik a mar- kunkból. Miközben megpróbáljuk megvaló- sítani önmagunkat, semmivé foszlunk. Mi- közben meg akarjuk menteni az életünket, elveszítjük. Miközben megpróbáljuk meg- nyerni a világot, kárt vallunk a lelkünkben.

Mit adhat az ember váltságdíjra a lelké- ért? A kérdésre a keresztben találjuk meg a választ: emberi ésszel ugyan fel nem fogha- tó, de Jézus Krisztus megfizette a váltság- díjat a lelkünkért! Semmi nem maradhat te- hát a régiben: vegyük fel a keresztünket, és kövessük őt. Akkor is, ha szavai, cseleke- detei, életünket irányító hatalmas akarata érthetetlenek, olykor megbotránkozatók. Krisztus hatalmas szavára távozik tőlünk a sátán, és megújul az életünk.

Krisztus keresztje végül arra is ráébreszt- het bennünket, hogy benne találjuk meg az örök élet egyetlen esélyét. Amire Péter képtelen – és vele együtt valamennyien képtelenek vagyunk –, azt ő megtette: le- győzte a sátánt.

Ma még cipeljük a keresztjeinket, ma még kísért bennünket a sátán, ma még bű-

nös óemberünk küzd a megújulásunk ellen, de eljön majd az idő, amikor az Emberfia is- mét közöttünk lesz, méghozzá angyalainak dicsőségében. Akkor nem lesz többé mellé- beszélés, nem lesz többé alakoskodás, nem lesz több idő az igazság felismerésére, mert minden egyértelművé válik. Az örök élet azoknak jut osztályrészül, akik Jézus Krisztust e világi életük során értük, mind- annyiunkért meghalt és feltámadott Messi- ásnak tekintették és vallották.

Nincs más út. A mennyországba nem lehet különféle, ügyesen elrejtett kiskapukon át beoldalogni. Bűnbánattal kérdezzük meg magunktól a böjt első napjaiban: hányadik helyet foglalják el a mindennapjainkban az e világi élet minőségével kapcsolatos törekvé- sek – és hányadik helyen áll az örök élet irán- ti vágyakozás, a kereszt megváltó Krisztusá- ban való hit? Pedig Krisztus dicsősége böjt- ben is letagadhatatlan bizonyosság: ha nem a javunkra, hát a kárhozatunkra.

Böjt első vasárnapja hagyományosan a sá- tán legyőzőjeként állítja elének az Úr Jézust. Ő az, aki megszabadít bennünket – nem a sátán által ránk zúdított sok rossztól, szen- vedésektől, kereszttektől, hanem minde- nekelőtt a belénk költözött, bennünket megfertőző sátáni gondolatoktól.

Bizalommal folytassuk tehát szívünk – esetleg testünk – böjtölését a következő he- tekben, mert a bűnbánati idő sötéttségének leple alatt már most meg-megcsillan a győz- tes Krisztus dicsősége, amely húsvét ünne- pén fogja mindent elsőpró erővel beragyog- ni az életünket, hogy bepillantassuk abba az örök dicsőségbe, amely a Krisztus-hívót e világ elmúta után várja.

Imádkozzunk! Mindenható Istenünk, aki a böjt negyven napja alatt összetörsz bennünket, hogy annál nagyobb örömmel ünnepelhessük a feltá- madás legszentebb ünnepét: adj erőt nekünk, hogy mindenkor készek legyünk küzdeni bűne- ink ellen, és megújuljunk a te akarodod szerint az Úr Jézus Krisztus által, aki veled és a Szentlélekkel egységben Isten, él és uralkodik örökkön-örökké. Ámen.

TUBÁN JÓZSEF

SZERKESZTŐI LEVÉL

Kedves Olvasóink!

Az évkezdés változást jelent a Magyar Evangélikus Konferencia (Maek) életében is. *Zászkaliczky Pál* után vettem át a főtítká- ri feladatokat, illetve *Szűcs Petráról* e lap szerkesztését is.

T. PINTER KÁROLY FELVÉTELE

Engedjék meg, hogy néhány mondatban bemutatkozzam. 1989 óta vagyok a Ma- gyarországi Evangélikus Egyház lelkesze, Gyula és Győr után kerültem a Protestáns Tábort Püspökség élére. Innen tértem vissza, év eleje óta egyházunk programko- ordinátori feladatai mellé kaptam ezt a megbízást is.

A feladatátvétel a jelenlegi bonyolult jogi szabályozás miatt húzódtott el, ennek okán csúszott a 2012. év első lapszámának megje- lenése is.

A Maek címén (maek@lutheran.hu, illet- ve H-1088 Budapest, Puskin utca 12.) vá- rom híreiket és írásait lapunk következő számaiban.

Testvéri köszöntéssel:

DR. LACKNER PÁL

Elavult házirend?

A Württembergi Magyar Protestáns Gyülekezet harmincnegyedik őszi konfe- renciájának tavaly november 11. és 13. kö- zött Tübingen volt a helyszíne, a témája pedig: „Férfi vagyok, köszönöm! Nő va- gyok, köszönöm!” Már a címadás is jelzi, hogy a rendezők hogyan szeretnék erről az örök kérdéssről tárgyalni – hálásan elfo- gadva a nemek közötti különbségeket.

Napjainkban sokszor kell olyan dolgokról tu- domást szereznünk ebben a témakörben is, melyek elgondolkoztatják a keresztény em- bert. A társadalomban és a médiában ez *genderprobléma* néven kap nagyobb hangsúlyt.

Pénteken este, a szellemes bemutatkozás után, hűszan hallgattuk az igét az első áhít- tatban: „...a Teremtő kezdettől fogva férfívá és asszonnyá teremtette őket.” (Mt 19,4) Az áhítatok reggel és este szervesen illeszked- tek a témához. Így szó volt a házasságról, az

elválásról, a házirendről (Mk 10,2–5; 1Kor 7,14; Kol 3,18–20).

A szombat délelőtti előadást *dr. Székely Im- re*, a budapesti Semmelweis Egyetem Maga- tartás-tudományi Intézetének munkatársa tartotta *Teremtsünk új embert – és az etikai kö- vetkezmények?...* címmel. Körülbelül hatvan ember hallgatta az orvostudomány fejlődése által megvalósíthatóvá vált lehetőségek al- kalmazásának etikai kérdéseit.

Az ebédszünetben kellemes őszi meleg- ben élvezhettük Tübingen hangulatát. Megcsodáltuk a gótikus templomot, a híres városházát a csillagászati órával (1551) és az 1536-ban alapított kollégiumot (Evangeli- sches Stift), ahol sok Kárpát-medencei ma- gyar diák is tanult.

A délutáni előadást *dr. Seres Zsuzsa* buda- pesti szociológus tartotta – aki már korábbi konferenciákon is aktívan részt vett – *Meg- hitt fészkek vagy hadszíntér?* címmel. *Karinthy*

Frigyes ismert sorait idézte: „Hogyan ért- hetné meg a nő a férfit?...” Felvázolta a női és férfitalajdonságokat és azt, hogy sokszor milyen kevésen múlik, hogy a meghitt fé- szekből csatater lesz-e.

Már hagyomány, hogy szombaton este „kultúrprogram” van, a konferencia témája az irodalom vagy a zene tükrében. Ez alka- lommal *Gemesné Rész Katalin* beszélt arról *„Hát én immár kit válasszak?”* címmel, miként jelenik meg a párvalasztás a magyar néphag- yományban. Megható volt hallani, hogy a *Magyar népzene tárának* a múlt század ötve- nes éveiben kiadott kötetét, *Bartók Béla* és *Kodály Zoltán* népdalgyűjtéseivel együtt, az előadó Braziliában vásárolta meg és haszná- lta fel a cserkészképzésben. Most a „párosítók- ból” együtt énekeltünk *Szigeti Katalin* he- gedűkíséretével. Élveztük a népdalok nem szentimentális, de nem is durva hangját, a vi- rághasonlatokat, az édesanya szerepét – vi- gasztal, tanácsot ad, vigyáz az erkölcsre. Úgy belejöttünk az éneklésbe, hogy az áhítat után újra rázendítettünk.

A kerekasztal-beszélgetésen nevelők, ta- nárok, edzők mondták el tapasztalataikat, beszéltek az emberré válás alapjairól, az el- hangzottakat pedig a hallgatóság köréből érkezett hozzászólások egészítették ki.

A cél – „Emberebb embert nevelni” (*Tele- ki*) – csak a gyerek, a szülő és a nevelő össze- fogásával érhető el. Sajnos egyelőre a „szülői jogosítvány” hiánycikk, nem minden szülő tudja, hogy „nincs annál jobb nevelés, mint az, hogy példaképek vagyunk” (*Einstein*).

A záró istentiszteleten Stuttgartban va- sárnap délután szintén a családról szólt a prédikáció. A konferencián részt vevők ne- vében köszönetet mondok a szervező *Gé- mes* házaspárnak, akiknek sikerült immár harmincnegyedcszorra érdekes, aktuális té- mával gazdagítani a jelenlévőket.

A címben feltett kérdésre tagadó a vá- lasz. Igenis szükség van házirendre, kap- csolatok kialakítására, ápolására a gyer- meknevelésben, mert „nevelni nem más, mint szeretve meghúzni a határokat”.

BUZOGÁNYNÉ OPFERMANN KLÁRA

53. Európai Magyar Evangéliumi IFJÚSÁGI KONFERENCIA

2012. március 31. – április 6.
Burbach / Holzhausen, Németország

EMEIK

„Férfivá és nővé
teremtette őket”

Meghívó

A nagyheti Ifjúsági Konferencia

1960 óta minden évben megrendezésre kerül. Európa különböző országaiból gyűlünk össze, keresztény fiatalok, családok és idősebbek, hogy hitünkben, magyarságtudatunkban erősödjünk és a közösség élményével gazdagodjunk. Sokak számára jelentett eddig az Ifjúsági Konferencia örömteli találkozást hasonló helyzetben élő magyarokkal és adott fontos támaszt keresztény hitükben.

53. konferenciánkat az elmúlt években bevált helyen, Németországban, a Dortmund és Frankfurt között fekvő Burbach / Holzhausen-i konferenciaközpontban tartjuk.

Szeretettel hívunk Mindnyájatokat és kérünk, hívjatok másokat is!

A téma

Az ember férfi illetve nő volta. Annál is inkább aktuális, mivel a posztmodern világunkban a nemi szerepeket sokan megkérdőjelezzik és a férfi és nő közötti viszonyt illetően sok a bizonytalanság.

Mit mond a Biblia a nemiségről? Hogyan éljük meg helyesen az egymás iránti vonzalmat, szerelmet? Mi a házasság Isten által meghatározott célja? Társ nélkül is teljes lehet az életünk? – Ezekre a kérdésekre keresünk választ az idei konferenciánkon. A bibliatanulmány pedig a szerelmi irodalom egyik gyöngyszemét, az Énekek Énekét mutatja be.

A program

A mellékelt lapon látható. A témát négyrészes bibliatanulmány és négy előadás dolgozza fel. Az esti áhítatok is a konferencia témájához kapcsolódnak.

A programban szerepel egy virágvasárnapi istentisztelet, nagycsütörtöki úrvacsorai alkalom, az előadások kis csoportokban történő megbeszélése, kulturális és szórakoztató műsorok, kirándulás.

Lesz alkalom karénekre, sportra, játékra és kötetlen együtt- lésre. Gyermekfoglalkozásról is gondoskodunk.

Jelentkezés február végéig

Az alábbi címen, telefonon, ill. drótpostán:

Jaskó Irén
16 Melrose Place,
GB - Watford WD17 4LN
Anglia
Tel.: +44 1923 240 796
drótposta: emeik@eml.cc

A konferenciaközpont elérhetősége

Familien-Ferienheim
Holzhausen
Blaukreuz-Heim-Strasse 1
D-57 299 Burbach
Tel.: +49-(0)27 36-20 90

Figyelem:

Mivel a konferenciánkat egy kétkeresztes vendégházban rendezzük meg, nem szabad helyben alkoholt fogyasztani.

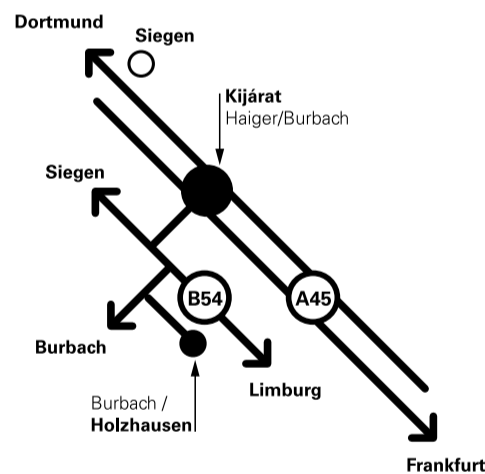
Hozzájárulás

A konferencián szívesen fogadunk sűteményeket a délutáni kávézshoz és tárgyakat az árveréshez, aminek a bevételét a konferencia közös kiadásaira fordítjuk. – Ezeknek a kiadásoknak a fedezésére adományokra is rászorulunk, melyeket egyének és gyűlekezetek a helyszínen adhatnak át vagy az alábbi bankszámlára fizethetnek be:

Evangelische Kirchengemeinde Dietenheim –
Ungarische Gemeinde Ulm
Konto-Nr. 221 66 34
Bankleitzahl (BLZ): 630 500 00
Sparkasse Ulm
Fontos feltüntetni: Spende (adomány) EMEIK

Honlapunk: <http://church.lutheran.hu/emeik>

Részvételi díj	egy napra	egész időre
Felnőttek	42,50 Euro	255,- Euro
Diákok, egyetemisták	25,50 Euro	153,- Euro
Fiatalok		
(16-17 év)	21,50 Euro	129,- Euro
(12-15 év)	18,50 Euro	111,- Euro
Gyerekek		
(6 - 11 éves korig)	15,50 Euro	93,- Euro
6 éven aluli gyermekek)	0,- Euro	0,- Euro

Megközelítés

Vonattal:

A Frankfurt-Gießen-Hagen-i vonalon vonattól függően Dillenburg-ban illetve Haiger-ban kell átszállni az un. «Hellertal-Bahn»-ra Betzdorf irányába. A megállóhely Holzhausen (Kreis Siegen). Onnan két percre fekszik a konferenciaközpont: a dombon felfelé kell menni.

Autóval:

Az A 45-ös autópályáról (Dortmund vagy Frankfurt felől) a Haiger/Burbach-i kijáratról a mellékelt rajz szerint 5 km-t kell menni.

GYURKOVICS TIBOR

Próba

Jézus próbakő.
Jézusra mindenkinek választ kell adnia.
Az üveges váróteremben állva
erre felel az utazó, a pap, a bandita.

Jézus próbakő.
Nagy, csillogó teher,
amit elvisz az ember,
vagy nem visz el.

Megkettőzött bizonytalanság,
emberszabású ábra,
felirat a szeretetről,
s a zsidók királya.

Jézus olyan, amilyen.
Nincs vele senki,
de a randevún el kell hallgatni őt,
vagy az arcát meg kell figyelni.

Jézus olyan,
mint egy kereszt.
Két karja ki van tárva,
s átmetszi egy függőleges.

ROZSNYAI LÁSZLÓ

Neved

Nevedre megremegek.
A felhők mögött a nap
Ontja az időt.
Elnémulok.
A földön hangyák
Vagy emberek.
Te, kimondhatatlan.
Ellen semmit se tehet.
Seregek gyűlnek
A végső harcra.
Igazitds léptem,
Szavam.
Szívem.
A felhők alatt
Fák, füvek.
Csendesen haladok.
Neked írok.
A világ forog
Szennyesen.
Fogd kezem,
Igazság.
Haladjak Feléd.
Békességed minden emberi értelmet
Felülhalad.
A Te szépséged kimondhatatlan.

Adomány

Az Útitárs nyomda- és postaköltségére a legutóbbi szám óta a következő adományok érkeztek:

- Biszkup Margit – 50 euró
- A stuttgarti gyülekezet – 1000 euró
- Koltai Rezső – 60 euró

Köszönjük a támogatást! Lapunk kiadásának és postázásának költségeihez szeretettel várjuk olvasóink támogató adományait a lenti számlaszámra.

Magyar evangéliumi lap
Megjelenik hatszor egy évben
Kiadja a Magyar Evangélikus Konferencia (Maek)
1088 Budapest, Puskin utca 12. (telefon: +36 1/338-2302)

Felelős kiadó: Prőhle Gergely elnök
Felelős szerkesztő, megrendelés, információ:
dr. Lackner Pál
(telefon: +36 20/824-4616, e-mail: maek@lutheran.hu)

A lap ingyenes, a nyomda- és postaköltségre adományokat kérünk és elfogadunk.

Bankszámla: Magyar Evangélikus Konferencia, Budapest, Raiffeisen Bank
Bankszámlaszám (belföldről): 12010886-00146767-00100002
(külföldről) IBAN: HU 43 1201 0886 0014 6767 0010 0002
SWIFT: UBRTHUHB

